

Občinske volitve v St. Lju v Slov. goricah.

V nedeljo dne 29. januarja se bodo pri nas vršile občinske volitve. Naša stranka JRZ je postavila kot kandidata za župana poštenega domačina g. Karla Swaty-a. Vsi poštene Šentiljčani, kmetje, delavci, obrtniki in državni uslužbenci bomo glasovali samo za našega Swatyja in nikogar drugega.

Izredno lep shod JRZ v domačiji dr. Korošca.

Na Štefanovo po rani službi božji se je vršil pri Sv. Juriju ob Ščavnici zelo lepo uspeli javni shod JRZ. Predsedoval je shodu predsednik krajevne organizacije g. Plavec, ki je uvodoma povdarjal, da je rojstna župnija našega velikega voditelja dr. Antona Korošca stala vedno zvesto v vrstah naše stranke. Shoda se je udeležilo kljub skrajno slabemu vremenu nad pol tisoč samih mož in fantov. Prihiti so celo Malonedeljčani, Kapelčani in Negovčani.

Odposlanec JRZ, mariborski g. podžupan Franjo Žebot je prinesel pozdrave g. dr. Anton Korošca in je v daljšem govoru med splošnim zanimanjem razkrival celo vrsto tajnosti, ki so privedle dne 24. junija do nepričakovane spremembe v naši državni upravi.

Po shodu smo se še zbrali člani odbora JRZ k zaupni seji, kjer nam je tolmačil g. Žebot, kako naj izvedemo praktično našo organizacijo ter nam je dal marsikatera zanimiva pojasnila. Uspešnega shoda smo res zelo veselili.

Pri lenivosti črev je naravna

Franz-Josefova

grenka voda prijetno, dobro učinkujoče domače sredstvo, ki zmanjšuje težave, ker večkrat že male množine dobro delujejo.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

čila pravijo, da je uspel abesinski prednjim stražam vpad v Eritrejo. Abesinske čete so zavzele mesto Adi Kvalo, ki se nahaja 16 km daleč od abesinske meje v Eritreji severno od Adu.

Sveti Oče in Abesinija.

Mnogokod se čujejo glasovi, ki pozivajo sv. očeta, naj poseže v dogodke v vzhodni Afriki. Pri tem je zanimivo, da prihajajo v prvi vrsti iz nekatoliških in socialističnih krogov. Tem se pridružujejo še prostozidarji.

Take pozive moramo pravilno razumeti, ker je njihov namen v tem, da zapletejo Cerkev v mednarodni spor in škodujejo njenemu ugledu. Neiskrenost je očitna, če vemo, da baš taisti

ljega vojaka. Še kapetan ali celo polkovnik bi bil postal, če bi bil pri vojaki ostal.

»Kaj bo pri vojaki ostal, ko ima grunt in bolnega očeta doma!«

»Seveda! Očeta ima rad, grunt ima rad. Pa s kaplanom sta si kakor brata.«

»Saj se tikata.«

»Kaplan njega že tikajo, Tevž pa kaplana vedno vika.«

»Mladeniško zvezo zdaj ustanavljata in Tevž zbira tudi absolvente kmetijskih šol v posebno društvo.«

»Kako klavrna je bila naša 'strelna družina' pod prejšnjim načelnikom! Odkar je Tevž, je vse ko namazano.«

»Seveda, ko maže,« se je zarežal Janez. »Vsako krat sodček piva! To ti bi prišli vsak dan.«

»Molči, žolna!« ga je dregnil mojster. »Če Tevž plača, plača iz svojega. Ti pa tudi nisi nikoli tešče zraven.«

»O ti Goljat stari ti! Saj si tudi ti žrl, da se ti je od rus cedilo.«

»Kaj? Osel! Bik! Mar naj bi Tevža razžalil, če mi napije?«

Stari Zvonik je zmajal z brado in dejal:

»Ali je Dvornik tako denaren, da more sin toliko za pijačo dajati?«

Reklama za lončarske izdelke v stari Grčiji.

Trgovska prebrisanost starih Grkov je znana celemu svetu. Za gospodarski dvig grškega prestolnega mesta Atene je bilo posebno odločljivo razpečevanje lončarskih izdelkov. Atenčanom je uspela reklama spretnost, da so prodajali dragocene vaze ali posode, ki so jih izgovarjali, po celem tedajnem kulturnem svetu.

Velik ugled je užival na starem Grškem sport. Tekem, katere so prirejali v Atenah, so se udeleževali sportniki iz celega tedaj znanega sveta. To dejstvo so znali spretno izrabiti trgovsko brihtni Grki, da so postali njihovi lončarski izdelki znani.

Medvece-Majšperk. Gotovo je marsikateremu čitatelju »Slov. Gospodarja« znana tovarna strojil Hamre pri Majšperku in katere lastnik je umrl v Gradu, odkoder je bilo truplo prepeljano na njegov grad in pokopano blizu gradu. Nad njegovim grobom je dala žalujoča vdova M. Kubricht sezidati lično kapelico v trajen spomin. Po smrti prerano preminulega je prevzela tovarno vdova in jo vodi v vsakem pogledu tako kakor prej njen mož. Kakor je rajni pomagal svojim delavcem, isto tako pomaga tudi gospa. Kakor vsako leto prej tako je tudi letos gospa M. Kubricht podarila kot božično darilo vsakemu delavcu Din 100. Za sprejeto božično darilo izrekamo javno zahvalo. Končno žele gospej M. Kubricht srečno in blagoslovljeno Novo leto 1936 obdarovani delavci.

Zabukovje. V preteklem letu so šli v večnost Požun Terezija v Bukovju, velika dobrotnica cerkve; Oblak Franc, cerkveni ključar podružnice v Podgorju, ki ga je zadela kap; ravno tako Gregorčič Franciško, pridno vdovo na Miškem vrhu, in Klenovšek Ivan na Mrzli planini, v najboljših letih. S puško se je obstril Franc Krajnc v Trebežu, ko je lovil lisjaka, tako da

Kot nagrado za zmage v sportnih borbah so dajali takrat obče priljubljeno in tudi dragoceno olivno olje. Olje kot znak zmage je moralo biti podarjeno v dragoceni posodi in te so ravno izdelovali atenski lončarji, ki so bili v svoji stroki veliki umetniki. Sportne nagrade so zanesle grške lončarske izdelke v obliki dragocenih posod po celem svetu. Iz Egipta, Rusije, Galije (sedaj Francije) in Španije so dotekala v Atene naročila za umetniško izdelane vaze, kar je v onih starodavnih časih nosilo celemu mestu lep zaslužek. Šport je bil torej najboljša reklama za starogrške lončarske izdelke. Iz taistih časov se je ohranila do današnjega dneva navada, da dobivajo športniki-zmagovalci za nagrado vaze ali pokale.

so mu v bolnišnici morali levico odrezati. — Pri g. Stoklasu sta maja udrila dva tata ponoči v hišo in gospodinja oropala za 100 Din. Istega meseca smo vprizorili tudi lepo igro s petjem: »Dve materici. — G. Marchisetti Josip iz Leskovca pri Krškem nam je dobro in poceni popravil orgle pri dveh podružnicah. — Dne 5. oktobra smo dobili nov zvon za podružnico v Podgorju za 8045 Din. — V začetku meseca novembra pa smo imeli obnovitev sv. misijona. — Letina je bila tukaj precej dobra, vse je obilno rodilo: žito, sadje, posebno jabolka, tudi vinogradi, samo v nižjih legah je pomladanski mraz napravil precej škode.

Škofja vas. Kr. banska uprava je izdala važno naredbo, da ne sme biti občinska pisarna in gostilna v eni hiši. To je čisto prav. Kajti rado se zgodi, če sta preblizu skupaj, da gre včasih vasovat občinski urad v gostilno, a gostilna v občinski urad. To pa ne gre. Ne gre, da bi dobivala občinska uprava duhovno okrepčilo iz nasprotnih gostilniških vrat, a da bi gostilno največ vzdrževali občinski močje. Pri nas je tako: gostilna in občinska pisarna sta v isti hiši na levo in desno. In sedaj čakamo še dolgo, kdo se bo izselil.

Lokavec pri Zgoranjem Cmureku. V nedeljo, 22. decembra je bila v narodni šoli božičnica za otroke z igro. Petdeset revnih otrok je bilo obdarovanih z obleko in čevlji, ostali pa z drugimi

»Denaren, denaren,« je zatrjeval mojster krojač. »Najlepši grunt v naših hribih je njegov, brez dolgog je in še suhega ima, dvajset repov v hlevu in edinega Tevža — hčeri sta omoženi in izplačani. Staremu je tudi po volji, da se sin postavi; kajti skop ni.«

»Pravijo, da so gor pri Dvorniku radodarni in da siromakom radi pomagajo,« se je oglasila Marta.

»Preveč, preveč! Saj si berači in brezposelni pri njih kar kljuko podajajo. Stari suknjo da, če ga kdo lepo poprosi, Tevž pa še hlače povrh. Pa kaj drobiža izposodijo, da ga jim potem nihče ne vrne!«

»Usmiljeni ljudje so krščanski ljudje. Tevža pa vsi hvalijo,« je dodala stara Zefa.

»Da je Tevž poštenjak, sem koj vedel,« je rekel Zvonik. »Že koj prvo nedeljo potem, ko je od vojakov prišel, je bil pri obhajilu.«

»Res! Ko sveča raven je šel po cerkvi in marsikdo ga niti spoznal ni več.«

»Saj so nekateri še popraševali, kdo da je ta lepi fant,« se je vtaknila Mojčka.

Oče jo je strogo pogledal, starejša sestra pa jo je pokarala:

»Kako pa govoriš, Mojčka!«

»He, Kristof, kaj bi ne smela govoriti, kar vsi ljudje pravijo? Lep je Tevž in možat, posebno še, kadar je kot komandant v strelski uniformi.«